

A collage of religious and historical images. At the top, there are several pieces of pottery, including a large white vase and a smaller bowl. To the right, a small globe of the Earth is visible. In the background, there is a window with a decorative, possibly stained-glass, pattern. The overall color palette is dark with warm highlights from the pottery and globe.

Élő hit

A NÁZÁRETI EGYHÁZ
ALAPELVEI

A close-up image of a hand holding a quill pen, writing on a scroll. The scroll has some text on it, though it's not clearly legible. The lighting is warm and focused on the hand and the scroll.

KERESZTYÉN

A close-up image of a lit candle. The flame is bright and yellow, and the wax is melting. The background is dark, making the candle stand out.

SZENTSÉG

A small, white, rounded vase or jar, similar to the larger one at the top. It is set against a dark background.

MISSZIÓ

www.nazaretiagyhaz.hu

ÉLŐ HIT

A NÁZÁRETI EGYZHÁZ ALAPELVEI

Názáreti Egyház Alapítvány
2005

A kiadvány eredeti címe:
Core Values - Church of the Nazarene
Nazerene Publishing House,
Kansas City, Missouri, 2001

Fordította:
GYARMATI ANDREA

Borító:
Holiness Today engedélyével

© Názáreti Egyház Alapítvány, Budapest, 2005
Hungarian translation © Gyarmati Andrea, 2002

A bibliai idézeteket az 1975. évi újfordítású Biblia javított kiadásából vettük át. (Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, Budapest, 1997)

Kiadja a Názáreti Egyház Alapítvány
1072 Budapest, Rákóczi út 40. 3/11.

ISBN 963 229 278 2

ÉLŐ HIT

Miben hisznek a Názáreti Egyház tagjai?

Egy szervezet akkor időtálló, ha tagjainak közösek a céljai, ugyanabban hisznek és ugyanazokat a dolgokat tartják fontosnak. Így van ez a Názáreti Egyház esetében is, amely azért jött létre, hogy a bibliai szentség elterjesztésével átalakítsa a világot. Egyszerre vagyunk az evangélizációs parancs és a szentség egyháza. Az a küldetésünk, hogy minden népet Krisztushoz hasonló tanítványokká tegyünk.

A Názáreti Egyház jelenét és jövőjét az határozza meg, hogy az Istentől kapott küldetésben milyen mértékben vesz részt. Ennélfogva, felekezetünk Jézus Krisztus Egyházának egyik megnyilvánulása, egyben olyan szervezet, amelyet nemcsak az különböztet meg a többitől, amiben hisz, hanem az is, ahogyan egyedi módon hozzájárul Isten országának építéséhez.

Az új évezred elején helyénvaló tisztázni, hogy melyek is a Názáreti Egyház megkülönböztető vonásai, amelyeket olyan boldogan vállalunk és ünneplünk. Örömmel ajánljuk fel legdrágább kincseinket – a küldetésünket, az elhívásunkat, a hitelveinket és a legfontosabb értékeinket – az eljövendő nemzedékeknek ajándékba.

Imádkozunk, hogy alapelveink továbbra is világítórónyként mutassák az utat azok számára, akiknek az előttünk álló évtizedek fényei és árnyékai között kell eligazodniuk.

ALAPELVEINK

1. Keresztyének vagyunk

Az Egyetemes Egyház tagjaiként minden igazi hívővel együtt Urunknak valljuk Jézus Krisztust, és elfogadjuk a korai egyház Szentháromság-központú hitvallásait. Tiszteljük wesleyánus szentségteológiánk örökségét, és hisszük, hogy ez a Szentírás-hoz, a józan észhez, a hagyományokhoz és a tapasztalatokhoz hű hitértelmezést ad.

2. A szentség népe vagyunk

Isten, aki maga is szent, megszentelt életre hív el minket. Hiszük, hogy a Szentlélek egy második kegyelmi munkát is el akar végezni bennünk, amelyet különböző neveken ismerünk, például „teljes megszentelődés” vagy „Szentlélekkel való megkeresztelkedés”. A Szentlélek megtisztít minket minden bűntől; megújít minket Isten képmására; erőt ad, hogy Istent teljes szívünkkel, lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel szeressük, és hogy a felebarátainkat úgy szeressük, mint magunkat; valamint létrehozza bennünk Krisztus természetét. A hívők életében a szentség legvilágosabban úgy érthető meg, mint a Krisztushoz való hasonlóság.

3. Küldetésünk van

„Küldöttek” vagyunk, akik válaszolunk Krisztus hívására, és erőt kapunk a Szentlélektől, hogy menjünk el az egész világba. „Küldöttek” vagyunk, akik tanúskodunk arról, hogy Krisztus az Úr, és együttműködünk Istennel a Gyülekezet építésében és Isten országának növelésében (2Korinthus 6,1). Küldetésünk, misszióink fontos részét képezik a következők: (a) Isten imádata, tisztelete, (b) a világ felé való szolgálat az evangélium hirdetésén és karitatív munkán keresztül, (c) a hívők biztatása, hogy tanítványságukban a keresztyén érettség felé haladjanak, és (d) a keresztyén felsőoktatás, amely felkészít a keresztyén szolgálatra.

AZ ALAPELVEK MAGYARÁZATA

1. Keresztyének vagyunk

Minden hívővel egyek vagyunk abban, hogy Jézus Krisztust Urunknak valljuk. Hisszük, hogy Isten szeretetből mindenkinek felajánlja a bűnei megbocsátását és a vele való kapcsolat helyreállítását. Hisszük, hogy ha megbékülünk Istennel, akkor egymással is helyreáll a kapcsolatunk: úgy szeretjük egymást, ahogy Isten szeret minket, és megbocsátunk egymásnak, ahogy Isten megbocsátott nekünk. Hiszünk abban, hogy közösségünknek példát kell mutatnia Krisztus természetéből. A világ keresztyéneivel együtt valljuk magunkénak a keresztyénség Szentháromság-központú hitelveit, miközben nagyra értékeljük wesleyánus szentségteológiai örökségünket. A józan ész, a hagyomány és a tapasztalat által megerősített lelki igazságok elsődleges forrásának a Szentírást tekintjük.

Isten minden gyermekével együtt Urunknak valljuk és imádjuk Jézus Krisztust.

Az Egyháznak – amely az apostoli hitvallás szerint egységes, szent, egyetemes és apostoli – Jézus Krisztus az Ura. Az Atya Isten Jézus Krisztusban és a Szentlélek által felajánlja bűneink bocsánatát és a megbékülést az egész világgal. Azok, akik válaszolnak Isten ajánlatára, hit által Isten gyermekeivé lesznek. Miután bűneink megbocsáttattak és Krisztusban megbékélést nyertünk, egymásnak is megbocsátunk és megbékélünk egymással. Így Krisztus Egyháza és Teste vagyunk, és megmutatjuk ennek a Testnek az egységét. Mivel Krisztus egységes Teste vagyunk, közöttünk „egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség” (Efezus 4,5). Hitet teszünk Krisztus Egyházának egysége mellett, és igyekszünk „megtartani a Lélek egységét” mindenben (Efezus 4,3).

Jézus Krisztus szent Úr, ezért Krisztus Egyháza nemcsak egységes, hanem szent is. Szentnek kell lennie részeiben és egységében is, szentnek a tagjaiban és a fejében is. Az Egyház szent, és szentségre kapta az elhívását is. Szent, mert annak a Krisztusnak a Teste, aki értünk igazzá és szentté lett. Az Egyház szentségre kapott elhívást Istentől, aki a világ teremtése előtt kiválasztott minket, hogy szentek és feddhetetlenek legyünk. Mivel Krisztus egy-

séges Teste vagyunk, egyházként élt közös életünknek Krisztus szent személyiségét kell tükröznie, aki megüresítette magát és szolgáló formát vett fel. Hiszünk Krisztus Egyházának szentségében, amelyet ajándékba és feladatként is kaptunk.

Jézus Krisztus az Egyház Ura, ezért az Egyház nemcsak egységes és szent, hanem egyetemes is, és magában foglal mindenkit, aki magáénak vallja a keresztyénség lényeges hitelveit. Hiszünk az apostoli hitvallásban, amelyben a keresztyének mindig és mindenhol hittek. Elfogadjuk John Wesley tanítását az ökumenikus lelkületről, amely által közösségünk van mindenkivel, aki hisz a Szentírás lényegi magjában, és türelemmel fordulunk azok felé, akik a megváltással szorosan össze nem függő dolgokban nem értenek velünk egyet.

Jézus Krisztus a Szentírás Ura, ezért az Egyház nemcsak egységes, szent és egyetemes, hanem apostoli is. Az Egyház az apostolok és a próféták alapozására épült, és folyamatosan az apostoli tanításoknak szenteli magát. Az Egyház legfőbb forrása, hitének és életének egyetlen mércéje a Szentírás. Az, hogy Jézus a Szentírás Ura, azt jelenti, hogy a Szentírás Jézusról tanúskodik, amit a Szentlélek tanúsága által érthetünk meg. A Szentírás megértésének helytállóságát azzal erősítjük meg és úgy pontosítjuk, hogy tiszteletben tartjuk és figyelembe vesszük az ősi hitvallásokat és a keresztyén hagyomány hűséges bibliamagyarázatait. Engedjük azt is, hogy a Szentírás megértését a Szentlélek vezesse, aki bűnbánatban, hitben és bizonyosságban szól hozzánk. Végül azzal tesszük próbára szentírás-értelmezésünket, hogy ellenőrizzük, ésszerűen és következetesen tesz-e tanúságot Jézus Krisztus mellett.

Elhívásunk különösen fontos része, hogy a wesleyánus szentségteológiai hagyománynak megfelelően tanúskodjunk Krisztus Egyházának szentsége mellett. Valljuk, hogy a megváltás kegyelmeiből, egyedül a Jézus Krisztusba, Megváltónkba vetett hit által történik. Eközben folyamatosan megerősítjük, hogy Krisztus Egyháza egységes, egyetemes és apostoli. Speciális elhívásunk mégis arra szól, hogy a világ és az Egyház szeme előtt felmutassuk a szentség központi jelentőségét, és Isten népét arra biztassuk, hogy az Atya szent szeretetének teljességében éljen. Ezért valljuk a keresztyén hit wesleyánus szentségtanát, és hűek aka-

runk maradni ennek legfontosabb tanításaihoz, amelyek a következőkkel foglalkoznak: Isten megelőző kegyelme és a kegyelmi eszközök, bűnbánat, hit, újjászületés, megigazulás, üdvbizonyosság, a keresztyén közösség és annak lelkigyakorlatai, valamint a szeretet tökéletesítése.

2. A szentség népe vagyunk

A Szentírás arra szólít fel, és a kegyelem arra indít bennünket, hogy imádjuk Istent és szeressük Őt teljes szívünkkel, lelkünkkel, elménkkel és erőnkkel, és hogy szeressük felebarátainkat, mint önmagunkat. Ennek eléréséhez teljesen odaszánjuk magunkat Istennek, és hiszünk abban, hogy egy második sorsfordító élmény során teljesen megszentelődhetünk. Hiszünk abban, hogy a Szentlélek meggyőző, megtisztít, megtölt és megerősít minket, amint Isten kegyelme napról napra átformál minket a szeretet, a lelkigyakorlatok, az erkölcsi tisztaság, az együttérzés és az igazságosság népévé. A Szentlélek munkája állít minket helyre Isten képére, és hozza bennünk létre Krisztus természetét. A hívők életében a szentség legvilágosabban úgy érthető meg, mint a Krisztushoz való hasonlóság.

Hiszünk Istenben, az Atyában, a Teremtőben, aki létrehoz olyan dolgokat, amelyek korábban nem léteztek. Egykor mi sem léteztünk, de Isten megteremtett bennünket, magának alkotott és saját magához hasonlóvá formált minket. Azt a parancsot kaptuk, hogy legyünk Istenhez hasonlóak: „én, az Úr vagyok a ti Isteneitek, mutassátok hát meg, hogy szentek vagytok! Legyetek szentek, mert én szent vagyok!” (3Mózes 11,44).

Az a vágyunk, hogy szent nép legyünk, magának Istennek a szentségében gyökerezik. Isten szentsége Isten-voltára, létezésének egyediségére utal. Hozzá hasonlóan felséges és dicsőséges nincs semmi és senki. Az ember megfelelő reakciója egy ilyen dicsőséges lény jelenlétében az, hogy Istenként imádjá Őt. Isten szentsége kegyelemből végzett megváltó tetteiben fejeződik ki. Találkozásunk Istennel, aki kijelenti magát, lehetővé teszi, hogy imádjuk Őt, és megismerésének elsődleges módja is maga az imádat és a tisztelet. A szent, megváltó Istent azzal imádjuk, hogy ugyanazt szeretjük, amit Ő szeret.

A nagy és kegyelmes Isten iránti imádatunk és tiszteletünk különböző formákat ölthet. Gyakran a hitközösséggel együtt dicsérjük Őt és imádkozunk hozzá, de ez jelenik meg az egyéni bibliaolvasásban, imádkozásban, hálaadásban, dicséretben és engedelmességben is. Amikor evangéliumi módon megosztjuk másokkal, amiben hiszünk, amikor együtt érzünk a felebarátainkkal, amikor az igazságért küzdünk vagy erkölcsi tisztaságunkra ügyelünk, mindig ragyogó szentségű Istenünket imádjuk. Még az élet hétköznapi feladatai is istentiszteletté válnak és szent jelentőséget öltenek, mivel a szent Isten tisztelete életmódunkká lesz.

Jézus Krisztus kijelentette nekünk az egyetlen, szent Istent, és példát mutatott, hogyan élhetünk Istent tisztelő, szent életet. Jézus a szentség megértését segíti életével, áldozatával, az evangéliumokban olvasható tanításaival, különösen a hegyi beszéddel. Mivel a szentség népe vagyunk, minden gondolatunkban és tettünkben olyanok akarunk lenni, mint Jézus. Isten kegyelmével lehetővé teszi, hogy az Őt teljes szívűkkel imádók Krisztushoz hasonlóan élhessenek. Ezt tartjuk a szentség lényegének.

Isten megajándékozott minket a választás lehetőségével és felelősségével is. Mivel bűnre való hajlammal születtünk, gyakran hajlunk arra, hogy a saját utunkat járjuk Istené helyett (Ezsaiás 53,6). Elrontottuk Isten teremtését bűnünkkel, és halottak vagyunk vétkeink és bűneink miatt (Efezus 2,1). Ha újra lélekben akarunk élni, Istennek – aki létrehozta, ami korábban nem létezett – kegyelmesen újjá kell minket teremtenie Fiának megváltó tettei által.

Hisszük, hogy Isten valóban belépett világunkba egyszülött Fiának, a történelmileg is létező Isten-embernek, a názáreti Jézusnak a testet öltése által. Jézus azért jött, hogy megújítsa bennünk Isten képét, hogy szentek lehessünk. Hisszük, hogy a szentség a hívő életében egy sorsfordító élmény és egy élethosszig tartó folyamat együttes eredménye. A helyreállítás után Urunk Lelke kegyelmével arra indít, hogy teljes életünket neki szenteljük. Ezután megtisztít minket az eredendő bűntől, és belénk költözik szent jelenlétével a teljes megszentelés isteni aktusa során, amelyet a Szentlélekkel való megkeresztelkedésnek is hívnak. Tökéletessé

tesz minket szeretetben, lehetővé teszi, hogy erkölcsi tisztaságban éljünk, és erőt ad a szolgálathoz!

Jézus Lelke dolgozik a belsőkben, hogy bennünk is létrejön saját természete, amelyet a szent szeretet jellemez. Képessé tesz minket arra, hogy felöltsük „az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett” (Efezus 4,24). Aki Istenhez hasonlít, az Jézushoz hasonlít. Elismerjük, hogy miután Isten a teljes megszenteléssel helyreállította bennünk saját képmását, lelkileg még nem értünk célba; élethosszig tartó feladatunk az, hogy Krisztushoz hasonlóvá váljunk minden szavunkban, gondolatunkban és tettünkben. Hisszük, hogy folyamatos odaadással, engedelmességgel és hittel „ugyanarra a képre [Krisztuséra] formálódunk át az Úr Lelke által dicsőségről dicsőségre” (2Korinthus 3,18). Továbbra is részt veszünk ebben a folyamatban Istent tisztelő életmódunkkal, amely különböző formákat ölthet, beleértve a lelkigyakorlatokat, a helyi gyülekezettel vállalt közösséget és az előttük való felelősségvállalást. Krisztus testének tagjaiként egy adott gyülekezetben azon vagyunk, hogy Krisztushoz hasonló közösség legyünk, amely teljes szívvel imádja Istent, akitől a szeretet, a tisztaság, az erő és az együttérzés ajándékát kapjuk.

A szentség népe rendelkezik történelmi és egyházi előzményekkel, gyökerekkel is. Azonosulunk az Újszövetséggel és a korai egyházzal. Hitelveink világosan elhelyeznek minket a klasszikus keresztyénség hagyományában. Az arminiánusokkal (Jacobus Arminius [1560–1609] holland teológus nézeteit vallók – a szerk.) együtt hiszünk az ingyen kegyelemben (Jézus mindenkiért meghalt) és az emberi szabadságban – abban, hogy Isten mindannyiunkat képessé tett arra, hogy Őt és a megváltást válasszuk. Egyházi örökségünk a XVIII. századi wesleyánus hagyományokhoz és a XIX. és XX. századi szentségmozgalmakhoz kapcsolódik.

Az évszázadok során a szentség népét a Krisztussal kapcsolatos „fennkölt megszállottság” jellemezte. Imadjuk és tiszteljük Jézust! Szeretjük Jézust! Jézus tölti ki gondolatainkat! Jézusról beszélünk! Jézust éljük! Számunkra ez a szentség lényege és teljessége; ez jellemzi a szentség népét.

3. Küldetésünk van

➤ **Küldetésünk, hogy tiszteljük Istent**

*Az egyház küldetése a világban Isten tiszteletével kezdődik. Olyan-
kor érezzük át leginkább, hogy mit jelent Isten népének lenni, ami-
kor Isten imáadására összegyülekezünk, énekelünk, meghallgatjuk a
Biblia nyilvános felolvasását, adakozunk és felajánlásokat teszünk,
imádkozunk, meghallgatjuk az igehirdetést, alámerítkezünk (vízke-
resztség gyakorlása – a szerk.) és úrvacsorát veszünk. Meggyőződés-
ünk, hogy Isten munkája a világban elsősorban az Őt tisztelő gyü-
lekezeteken keresztül valósul meg. Ez arra a felismerésre vezet, hogy
a küldetésünkhöz tartozik új tagok befogadása az egyház közössé-
gébe és új gyülekezetek alapítása, ahol Istent imádják az emberek.*

Az istentisztelet Isten iránti szeretetünk legmagasabb szintű kifejeződése. Isten-központú imádat, amellyel azt tiszteljük, aki kegyelemmel megvált minket. Az istentisztelet elsődleges színhe-
lye a helyi gyülekezet, ahol Isten népe összegyűlik, de nem énközpontú tapasztalatszerzésre vagy önmaguk dicsőítésére, ha-
nem lényük alárendelésére és odaszánására. Az istentisztelet maga az Istent szeretettel és engedelmesen szolgáló gyülekezet.

Isten tisztelete népének első számú kiváltsága és feladata. Az istentisztelet az Istennel szövetségben élő közösség összejövetele, ahol ünnepeljük Őt, hirdetjük tetteit és ígéreteit.

A helyi gyülekezet istentisztelete határozza meg és mutatja meg legjobban, hogy kik vagyunk. A Názáreti Egyház lényegében Istent tisztelő helyi gyülekezeteket jelent, és a helyi gyülekezet az, ahol és amely által a küldetésünk beteljesedik. Az egyház az istentiszteletben találja meg küldetése értelmét és irányát. Az igehirdetésben, a szentségek kiszolgáltatásában, a Biblia nyilvános felolvasásában, a zsoltárok és dicsérek éneklésében, a közös imádkozásban és az adakozásban érezzük át leginkább, hogy mit jelent Isten népének lenni. Az istentisztelet érteti meg velünk a legjobban, hogy mit jelent Istennel együtt részt venni a megváltás munkájában.

Egyházunkban alapvető dolog Isten tisztelete. Mivel a Názáreti Egyház lényegében Istent tisztelő helyi gyülekezeteket je-

lent, küldetésünk Isten imádására abban is megnyilvánul, hogy folyamatosan fáradozunk új gyülekezetek létrehozásán.

➤ **Küldetésünk az együttézés és az evangélizáció**

Istennek szentelt népként az Ő szeretetével fordulunk az elvesztettek felé, és az Ő együttézését osztjuk meg a szegényekkel és a megtörtekkel. A legnagyobb parancsolat és a missziós parancs arra készíti minket, hogy a világ felé evangélizációval, együttézéssel és igazságossággal forduljunk, ezért amellet köteleztük el magunkat, hogy a hitre hívjuk az embereket, gondoskodjunk a rászorulókról, kiálljunk az igazságtalanság ellen és az elnyomottak mellett, Isten teremtményeire vigyázzunk, óvjuk a teremtett világot és közösséget vállalunk mindenkivel, aki az Úr nevét hívja segítségül.

A gyülekezet a világban végzett missziójával mutatja meg Isten szeretetét. A Biblia annak a történetét beszéli el, ahogy Isten megbékíti a világot magával, legfőképp Jézus Krisztusban (2Korinthus 5,16-21). Isten azért küldte a gyülekezetet a világba, hogy vele együtt részt vegyen ebben a szeretetben és megbékélést hozó szolgálatban az evangélizáció, az együttézés és az igazságosság eszközeivel.

Küldetésünk megértéséhez a szeretetről szóló legnagyobb parancsolat és a missziós parancs egyaránt központi jelentőségű. Ez a két parancs egyetlen küldetés két megfogalmazása, két nézőpontja egyetlen evangéliumi üzenetnek. Jézus, aki azt parancsolja, hogy „[s]zeresd az Urat, a te Istenedet teljes szívedből, teljes lelkedből és teljes elmédből” és „[s]zeresd felebarátodat, mint magadat” (Máté 22,37.39), azt is mondja, hogy „[m]enjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében, tanítva őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek” (Máté 28,19-20).

Az egyház küldetése a világban minden emberre vonatkozik, hiszen minden ember értékes, mert Isten mindenkit magához hasonlónak teremtett. Az a küldetésünk, hogy úgy szeressük és úgy becsüljük meg az embereket, ahogy az az Isten szereti és becsüli meg őket, aki békét, igazságot akar nekik adni, és Krisztus által a bűneiktől is meg akarja őket váltani. Az a küldeté-

sünk, hogy a rászorulókkal együtt érezzünk és segítsünk rajtuk. Küldetésünk, hogy szembeszálljunk az elnyomó társadalmi rendszerekkel és az olyan politikával, amely az embereket megfosztja értéküktől vagy hatalmuktól.

Az egyház küldetése kiterjed az ember egész lényére. Isten egész embereknek teremtett minket, és az a küldetésünk, hogy Isten szeretetének szolgálói legyünk az emberek egész lénye: a testük, lelkük és a szellemük számára. Küldetésünk az evangélizációra, együttérzésre és igazságosságra egyetlen összefüggő egészt alkotó misszió, amely az emberek fizikai, érzelmi és lelki szükségleteit érinti.

Az egyház küldetése a világban kiterjed minden emberre, mert a Szentlélek pünkösdkor kiáradt az egész emberiségre (Apostolok cselekedetei 2. fejezet). Küldetésünk, hogy a Jézus Krisztus általi megváltás evangéliumát hirdessük minden embernek a földön. Erőt kaptunk a Lélektől, hogy elmenjünk a világba, Isten országát hirdessük és együttműködünk Istennel a gyülekezet építésében.

Istentől kapott küldetésünket reménykedő lélekkel és optimizmussal végezzük a világban. Ez több, mint az emberséges törődés vagy az emberi erőfeszítés megnyilvánulása. Küldetésünk az Isten hívására adott válasz, amelyben vele együtt végezzük országának megbékélést szerző misszióját. Küldetésünk a gyülekezet hűséges tanúságtétele és Isten szeretetének kifejezése a világban – evangélizációval, együttérzéssel és igazságossággal. Hisszük, hogy Isten kegyelme képes megváltoztatni az emberek életét, amit tönkretett a bűn, és vissza tudja őket formálni a saját képmására.

➤ **Küldetésünk, hogy tanítványok legyünk**

Vállaltuk, hogy Jézus tanítványai legyünk, és hogy másokat is arra hívogassunk, hogy tanítványok legyenek. Ezzel vállaltuk azt is, hogy biztosítjuk az eszközöket (vasárnapi iskola, bibliaórák, egymás előtt felelősséget vállaló kis csoportok stb.), amelyek segítik a hívőket, hogy előbbre jussanak a keresztyén hit megértésében, valamint egymással és Istennel való viszonyukban. Értelmezésünk szerint a tanítványsághoz hozzátartozik, hogy odaadjuk magunkat az Istennek való engedelmességre és a lelkigyakorlatra. Hisszük, hogy

kölcsönös támogatással, keresztyén közösséggel és egymás előtti szerető felelősségvállalással kell segítenünk egymást, hogy szent életet éljünk. Ahogy Wesley mondta: „Isten egymásnak adott bennünket, hogy erősítsük egymás kezét.”

A keresztyén tanítványság egyfajta életmód. Ez az a folyamat, amely során megtanuljuk, hogy Isten szerint hogyan kell élnünk a világban. Ahogy megtanulunk Isten Igéje iránti engedelmességgel, a hit gyakorlatainak alávetve és egymás előtt felelősséget vállalva élni, elkezdjük megérteni a fegyelmezett élet valódi örömét és a szabadság keresztyén jelentését. A tanítványság nem pusztán emberi erőfeszítés, nem szabályok és előírások betartása, hanem az az eszköz, amellyel a Szentlélek fokozatosan a Krisztusban való érettségig visz el minket. A tanítványság által leszünk krisztusi jellemű emberek. A tanítványság végső célja, hogy Jézus Krisztushoz hasonlóvá formálódjunk át (2Korinthus 3,18).

A Szentírás tanulmányozásával és az azon való elmélkedéssel a keresztyének frissítő forrásra találnak tanítványi útjuk minden szomjas völgyében. A tanítványok az Igében megmosakodva új erőre kapnak, az Ige fürdőjében megtisztulnak és az Ige igazságából mély kortyokat nyelve, örömmel tapasztalják, hogy értelmük megújulásával megváltoznak (Róma 12,2). A keresztyén út úgy nyílik meg előttük, mint egy szabad autópálya. Istentől kapott bátorsággal haladnak életútjukon, ahol a pusztán emberi és kulturális értékek elhomályosodnak. Az Ige szökőkútjánál felfrissülve a tanítványok saját határaikon túllépő szolgálatban adják oda életüket.

Egyetértünk abban, hogy a klasszikus lelkigyakorlatok életadó erőt képviselnek Krisztus tanítványainak fejlődésében. Az imádkozás és böjtölés gyakorlata, az istentisztelet, a tanulás, a félrevonulás, a szolgálat és az egyszerűség a hívő életében természetes megnyilvánulás, és ugyanakkor tudatos kötelezettségvállalás is.

A tanítványsághoz kölcsönös támogatásra és egymás előtti szeretetteljes felelősségvállalásra van szükség. Kevesen vannak, akik egyedül is alkalmazzák és fejlesztik a keresztyén érettséghez vezető lelkigyakorlatokat. Hisszük, hogy bátorítanunk kell a lelki formálódásunkhoz és érettségünkhöz szükséges kölcsönös támogatást, amit a vasárnapi iskola, a tanítványi csoportok, a bibliata-

nulmányozó csoportok, az ima összejövetelek, az egymás előtt felelősséget vállaló csoportok, a keresztyén tanácsadás és a többi hasonló eszköz nyújt. Felismerve, hogy milyen nagy jelentősége volt az egymás előtti felelősségvállalásnak a wesleyánus csoportokban, úgy véljük, hogy ennek a mai keresztyén gyülekezetben is fontos helye van.

➤ **Küldetésünk a keresztyén felsőfokú oktatás**

Hiszünk a keresztyén oktatás fontosságában, amely a keresztyén szolgáló életre készíti fel a nőket és a férfiakat. Szemináriumainkon, bibliaiskoláinkban, főiskoláinkon és egyetemeinken arra törekszünk, hogy nagyobb tudást szerezzünk, fejlesszük keresztyén jellemünket és megfelelő eszközökkel lássuk el a vezetőket, hogy teljesíteni tudják Istentől kapott elhívásukat a gyülekezet és a világ szolgálatára.

A keresztyén felsőoktatás a Názáreti Egyház küldetésének központi eleme. A Názáreti Egyház korai éveiben megszerveztük a keresztyén felsőoktatás intézményes rendszerét, hogy felkészítsük Isten gyermekeit a vezetésre és a keresztyén szolgálatra a wesleyánus szentségmozgalmak világméretű újjáéledésében. Folyamatos elkötelezettségünk a keresztyén felsőoktatás mellett azt eredményezte, hogy szemináriumaink, bibliaiskoláink, főiskoláink és egyetemeink mára behálózják a világot.

A keresztyén felsőoktatási misszióink egyenesen következik abból, hogy mit jelent Isten gyermekének lenni: szeretnünk kell Istent teljes „szívünkkel, lelkünkkel és elménkkel”. Tehát jól kell sáfárkodnunk elménk és tudományos eszközeink fejlesztésével és tudásunk alkalmazásával is. Ennek fényében elköteleztük magunkat – összhangban keresztyén hitünkkel – a tudásra való nyílt és őszinte törekvés mellett. A keresztyén felsőoktatás kulcsfontosságú, mert ahhoz biztosít háttérrel, hogy megtanuljunk az elménkkel jobban gazdálkodni. Szándékaink szerint olyan helyszínt teremt, ahol az Istennel és teremtett világával kapcsolatos igazság és tudás megbeszélhető, és mélyebb ismeret nyerhető.

A keresztyén felsőoktatásban a hitet nem szétforgácsoljuk, hanem csodálatosan átítatjuk tudással, miközben a hit és a tanulás együtt halad előre. Az egész embert műveljük, a gondolkodás és

az élet minden területét Isten akaratával és tervével összhangban szemlélve. A keresztyén jellem fejlesztése és a keresztyén vezetők felkészítése a gyülekezet és a világ szolgálatára az Istenről, az emberiségről és a világról szóló tanulás összefüggéseibe ágyazódik. A keresztyén felsőoktatásnak ez az elkötelezettsége a teljes ember formálása mellett kulcsfontosságú ahhoz, hogy a keresztyének felkészülhessenek a gyülekezetben és a világban betöltendő missziós vezetői szerepre.

Mivel megváltott nép vagyunk, akik arra kaptak elhívást, hogy Krisztushoz hasonlóvá legyenek, és akiket Isten szeretetének közvetítőiként küldtek el a világba, Istennel együtt dolgozunk az emberiség megváltásán. A keresztyén felsőoktatás az általa felajánlott széles körű tudással jelentékenyen hozzájárul ahhoz, hogy ilyen missziós nép legyünk, és hogy hatékonyan tudjuk szolgálni Istent különböző hivatásokat élvezve. Hűséges részvételünk Isten megváltó munkájában megköveteli, hogy Isten gyermekei közül olyan embereket képezzünk, akik keresztyén szolgáló vezetőként foglalhatják el a helyüket az egyházban és a világban.

A világ, amelyben szolgálnunk kell, napról napra több szálon kapcsolódik össze és egyre bonyolultabb. Ahogy Isten megváltó munkája előrehalad a jelenlegi és a következő generációk életében, a keresztyén felsőoktatás melletti elkötelezettség elengedhetetlenül szükséges lesz ahhoz, hogy hűségesen tanúskodhassunk Krisztus uralma mellett, és hatékonyan vehessünk részt Istennel a gyülekezet építésében.

EGYHÁZUNK JÖVŐJE

A XX. század hajnalán megszületett a Názáreti Egyház! P. F. Breese (ejtsd: Brízi) és mások mélyen meg voltak győződve arról, hogy Isten azzal a határozott céllal emelte fel őket, hogy Jézus Krisztus evangéliumát a wesleyánus szentségteológiai hagyományok szerint hirdessék az egyháznak és a világnak. Ez a felekezet az isteni gondviselés tagadhatatlan jeleit viseli. A Názáreti Egyház egy szárnyait bontogató mozgalomból mára több mint 1,3 millió tagot számláló szervezetté duzzadt, és a világ 119 országában szolgál.

A XXI. század küszöbén a felekezet jövője minden eddiginél fényesebben ragyog! Sokan hiszik, hogy nem is a XX., hanem a XXI. századi munkára jöttünk létre. Itt a lehetőség, hogy posztmodern világunkhoz jelentősen hozzájáruljunk. Ez a meggyőződés wesleyánus szentség-hagyományunkban gyökerezik, amelyet radikális optimizmus és a kegyelembe vetett hit jellemez. Hisszük, hogy Isten kegyelme gyökeresen és tartósan megváltoztathatja az emberi természetet, és végső soron a társadalmat. A bizalmunk töretlen a szent Istenünk szívéből áradó remény-üzenetben.

P. F. Breese szívesen mondogatta: „A nap sosem nyugszik le reggel.” A Názáreti Egyházban még mindig reggel van, és felekezetünk napja sosem nyugszik le a világban. Teljes szívvel bízunk abban, hogy a XXI. századot befolyásolni tudjuk a szentség üzenetével! Tisztánlátással, teljes elkötelezettséggel és szilárd hittel látjuk, hogy az új évszázad a legnagyobb lehetőséget hozza számunkra, hogy minden népet Krisztushoz hasonló tanítvánnyá tegyünk.